

TERRA BAIXA

Introducció

Terra Baixa és una obra d'Àngel Guimerà publicada l'any 1897. Pertany a la tradició literària del Realisme, perquè tracta sobre les vides d'uns personatges d'una classe social pobre, de treballadors dominats per un amo, un amo de tot.

Terra Baixa és un drama, pertany a la segona etapa (entre 1890 i 1900), un moment de plenitud per a Àngel Guimerà. En aquesta època va escriure tres grans drames realistes:

- *La filla del mar*
- *Terra Baixa*
- *Maria Rosa*

Comentari escena XII acte I

Aquesta escena es fa després del casament entre Manelic i na Marta. L'escena tracta de que després del casament estan en Manelic i Marta sols a casa després de que en Mossèn faci fora a tothom.

En aquest moment hi ha tensió entre perquè Manelic no entén el rebuig de la seva muller. Ell per trencar el gel li explica la vida a la terra alta. Marta llavors veu que ell també ha estat enganyat pel Sebastià.

Aquest engany es dut a terme per en Sebastià perquè té deutes econòmics, per solucionar-los, se li acudeix casar-se amb una pubilla. Però, abans d'això, necessita casar a la Marta per demostrar al poble que entre ells dos no hi ha res. El pla d'en Sebastià és molt més ambiciós del que sembla, i busca un pretendent per a la Marta que no sàpiga res per tal de que ell pugui gaudir d'ella i així també tenir la seva economia sanejada. L'escollit és el Manelic, un pagès de la terra alta que desconeix les malícies d'en Sebastià.

Al final Manelic ho descobrirà tot i provarà de fugir amb na Marta a terra alta, però, són descoberts pel Sebastià i Manelic i Sebastià tenen una fort discussió que acaba amb la mort del llop (Sebastià) a mans del Manelic.

L'escena XII està situada al final del primer acte que acaba amb el casament del Manelic i na Marta i amb ells dos a la casa mostrant Marta un cert rebuig pel Manelic al pensar que ell sap tot lo del casament quan en realitat ell també a sigut enganyat.

Personatges

En aquesta escena surten tres personatges: Manelic, Marta i Mossèn.

Manelic: En Manelic és originari de la terra alta. En tota la seva vida no ha vist més persones que els seus pares i en Tomàs, un ermità, i ha viscut sempre de les seves ovelles. És una persona innocent, amb trets i instints animals. Arriba de la terra alta, símbol de la puresa, la simplicitat i la tranquil·litat, a la terra baixa, tot el contrari, per casar-se amb la Marta, la noia amb qui sempre havia somiat. El seu casament, però, és un engany, i de ser el que més desitjava en aquest món passa a ser una tortura que l'empeny a tornar a la terra alta. Així, els sentiments d'en Manelic cap al poble, la Marta i la terra baixa canvien al llarg de l'obra fins arribar a un punt que són insostenibles per a ell.

Durant el primer acte és una persona innocent i també salvatge, degut a que durant tota la seva vida ha estat

vivint a la muntanya fent-se càrrec de ramats. A l'escena XII en concret en Manelic està molt content pel casament i acaba enfadant-se per la llum que es veu, que posteriorment descobrirà que era en Sebastià.

En Manelic es discrimina pel fet de no ser d'allà mateix de on són tots els altres. Lluita per un amor que no li és correspos, ell és un simple pastor d'ànima pura i simple, encara que es deixa dur pels sentiments.

En Manelic és un personatge que es podria considerar paral·lel al personatge de l'Àgata de l'obra *La filla del mar*, també d'Àngel Guimerà. Com l'Àgata, ha estat enganyat en un festeig on l'altre persona no l'estimava i l'utilitzava per tapar un altre festeig que no hauria estat ben vist. Com l'Àgata, és innocent i està ple d'il·lusió per la nova etapa que comença en la seva vida; com ella, és un personatge diferent dels altres, marginat, però que al final s'acaba guanyant el cor de l'altre persona. Tots dos anhelaven tornar als seus orígens i acaben matant a un altre personatge de l'obra. Precisament d'aquesta última similitud prové la que és pràcticament l'única diferència entre ells dos. L'Àgata acaba matant el seu estimat, per la qual cosa ella també s'acaba suïcidant i l'obra té un final fatalístic. En l'extrem oposat, en Manelic mata el seu contrincant, el seu enemic, i conseqüentment se'n torna amb la Marta a la terra alta, sent aquest un final feliç.

Marta: A la escena XII del primer acte na Marta comença molt trista perquè creu que el Manelic sap el que té planetjat en Sebastià. Però això va canviant al llarg de l'escena a causa de que poc a poc la Marta va descobrint la innocència del Manelic i per això acaba enamorant-se. És encara bastant jove. La Marta es pot considerar en certa manera també un personatge marginat. Els seus orígens són molt pobres, de demanar caritat amb un pare adoptiu al peu de les escales de les esglésies. Ella i el seu pare adoptiu van a parar per casualitat a la terra baixa d'en Sebastià, i són acollits pel poble, començant a treballar al molí. Molta de la gent de la terra baixa té certs prejudicis contra la Marta, pels seus orígens, però en Sebastià se n'enamora. La Marta es deixa dur per en Sebastià des de ben petita, quan arriba al poble, i davant d'ell es mostra feble. Sap ser amable i dòcil per una part, i agressiva per l'altre. Quan accepta casar-se amb en Manelic es pensa que ell sap tota la trama que s'ha d'ocultar amb el casament, però ella també ha estat enganyada sense saber-ho pel Sebastià. Els seus sentiments respecte en Manelic canvien al llarg de l'obra. Primer no l'aguanta i li fa fàstic, mentre que posteriorment, pel seu caràcter innocent i bondados comparat al d'en Sebastià, se n'enamora, i vol fugir amb ell a la terra alta.

Es podria establir una relació paral·lela del personatge de la Marta amb el personatge del Pere Màrtir a *La filla del mar*. Tots dos estimen a una persona que els correspon però que, per determinades circumstàncies no s'hi poden casar. És per això que tots dos han de començar un festeig amb una altra persona que no estimen, però que van estimant a poc a poc al llarg de l'obra, fins a arribar a un punt que ja no estimen l'altre. Algunes de les diferències són que la Marta és enganyada pel que estimava, mentre que en *La filla del mar* en Pere Màrtir controla totes les accions, i per suposat el fet que l'obra acabi amb un final feliç en terra baixa, a diferència de l'altre obra on en Pere Màrtir mor assassinat per l'Àgata. Psicològicament la Marta és un personatge inestable, al llarg de l'obra els seus sentiments van canviant. La Marta és una peça fonamental del triangle amorós de l'obra.

Mossèn: És l'aliat d'en Sebastià. Li diuen així perquè havia estudiat per ser mossèn, però en la realitat no ho és. És el majordom d'en Sebastià, totalment obedient a ell. No podem dir massa del seu caràcter per la escassetat d'intervencions. En aquesta escena (XII, acte primer) pràcticament no apareix.

Símbols de l'escena XII acte primer de Terra Baixa

Com a símbols ens trobem amb els de terra alta-terra baixa perquè en aquesta escena podem apreciar al Manelic i tota la pureza que té provinent de terra alta, i la farsa del casament, el món que els envolta i al final de l'escena la llum que es veu que sabem que és el Sebastià representarien la terra baixa.

També apareix el símbol del llop quan en Manelic li explica a Marta la història de com va matar al llop i va aconseguir així el seu primer duro.

Apareix també el símbol de la sang quan Manelic li mostra el duro amb la sang a la Marta que li va donar en Sebastià per haber mort un llop i que és com una mena de premonició.

El llenguatge dels personatges ens fa veure com són en realitat i ens mostra sentiments amb distints recursos lingüístics. La manera de parlar d'en Manelic ens mostra que és molt innocent i que s'ha cregut el matrimoni amb Marta a ulls clus; i la de Marta ens fa pensar que és un personatge que practicamente durant tota l'obra està trist.

Conclusions

A aquesta escena ens trobem que la Marta comença a veure q el Manelic és així realment i q està ple de pureza i per tant serà un punt de inflexió important en els sentiments de na Marta per que cambien totalment de l'odi a l'enamorament. També podem veure un adelant del que serà el final quan es veu la llum i el Manelic es possa furiós.

Índex

Introducció.....	Pàg. 1
Comentari escena XII acte I.....	Pàg. 1
Personatges.....	Pàg. 2
Símbols.....	Pàg. 4
Conclusions.....	Pàg. 4